

Країни пострадянського простору в тлумаченнях сучасних російських істориків

Анотація. Дисципліна «Країни пострадянського простору в тлумаченнях сучасних російських істориків» належить до переліку дисциплін вільного вибору аспіранта. В даній дисципліні докладно розглянуто основні концепції російської історіографії що до тлумачення давньої, нової та сучасної історії країн СНД.

Велика увага приділяється насамперед змінам у тлумаченнях історії України. Підкреслюється, що в умовах гібридних конфліктів, збільшення російських пропагандистських СМІ в світі, велика роль приділяється перегляду історії.

Історія - це інше ім'я політики. Історія - не просто частина, але основа ідеології, а будь-яка ідеологія є система ідей, які обґрунтовують, чому все є (або має бути) так, а не інакше; чому ми зобов'язані коритися цій владі або, навпаки, підняти бунт. Історія, як частина ідеології, на жаль, завжди політизована і репресивна. І небезпечна.

Сепаратизм і тероризм починався зі статей про «руській мір», «російський Крим», «Новоросію». Це було дивно і смішно, але скоро стало зовсім не смішно, коли стали падати ракети, снаряди і бомби, і мало хто зрозумів, як це пов'язано з імперською політикою Кремля, але зв'язок був.

Історія - це бочка з порохом, а кожен з нас тримає в руках гніт і танцює на кришці свої божевільні танці. Хтось, іноді, просто хоче покрасуватися або похвалитися кількістю прочитаних книг, а в результаті все злітає в повітря.

Історія - це предмет, з яким потрібно бути дуже обережним. Небезпечна міфотворчість аж ніяк не зійшла зі сцени нашого політичного буття. Тепер вона виконує інші завдання, наприклад - обґрунтувати існуючі адміністративно-територіальні межі або, частіше, обґрунтувати необхідність їх зміни «з метою відновлення історичної справедливості» РФ. Простіше кажучи, нові псевдоісторичні казки вигадуються для того, щоб підвести «наукову платформу» під новий переділ території, щоб до того чи іншого регіону приєднати шматок землі, від того відрізати, цей регіон розділити, а ті, навпаки, злити. Тому далеко не безневинні, нові «історичні дослідження» про те, де чиї предки жили «споконвіку», хто тут корінні і хто прийшов, як (якою мовою) «спочатку» називалися долина, річка, село. У наш час всякі історичні, етнографічні, археологічні, топонімічні дослідження, особливо про Україну, в російській історіографії пахнуть порохом і кров'ю, новою кров'ю.

У навчальній дисципліні розглянуті основні концепції російської історіографії щодо історії країн пострадянського простору.

Кількість кредитів: 4

Викладач: Мордвінцев В'ячеслав Михайлович, д.і.н. проф.

Мета навчальної дисципліни:

- засвоєння аспірантом основних концепцій сучасної російської історіографії;
- виробити у аспіранта вміння аналізувати і узагальнювати сучасний історичний матеріал, оцінювати різного роду інсинуації в історіографії.

Попередні вимоги:

Аспірант повинен знати основні напрямлення сучасної російської історичної науки.

Аспірант повинен вміти:

- знаходити і критично аналізувати потрібну інформацію з минулого країн СНД;
- застосовувати набуті знання для прогнозування суспільних процесів;
- вести самостійні дослідження в межах дисципліни.

Змістові модулі:

1. Сучасна російська історіографія щодо історії колишніх пострадянських республік.
2. Давня, нова та сучасна історія України в інтерпретації російських істориків.
3. Події 2014 р. і інтерпретації російської історіографії.

Мова викладання: українська

Місце у структурно-логічній схемі: ДВА 3.02.09, читається на другому році навчання

Термін вивчення: дисципліна вивчається на 2 році навчання за освітньо-науковим рівнем "доктор філософії" в обсязі 120 годин, у тому числі 24 годин аудиторних занять (18 год. – лекційні заняття, 4 год. – практичні заняття, 2 год. консультації), 96 годин самостійної роботи.